

2002.03.30

Kampánycsend Fidesz módra

Pokorni Zoltán Fidesz-pártelnök felszólította „Magyarország felelősen gondolkodó politikai erőit, hogy húsvét napját ne árnyékolják be a választási kampányküzdelmek”. Nagyon vicces. A Fidesz vezetői mindig nagyon viccesek, ha ájtatos képet vágnak. Mert egyébként csak úgy árad belőlük a szeretet. Látszik rajtuk, hogy naponta elmondják Mátéval: „Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, a kik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, a kik titeket gyűlölnék, és imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket” (Máté evangéliuma, 5. fejezet 44. vers).

Nem volna méltányos tőlem, ha vallásról és egyházzal formált mondókaikat szembesíteném néhány évvel korábban vallott állásfoglalásaikkal. Az utóbbi időben politikai nézeteiket sem vetem össze korábbi politikai nézeteikkel. Megértettem ugyanis, és meg is írtam már, hogy Istenről és a Hazáról és a Családról és Trianonról és Antallról és a szabaddemokratakról és a MIÉP-ről stb. kialakított nézeteik változását éppúgy nem lehet a szemükre vetni, ahogy valamely tőzsdést sem marasztalhatunk el azért, mert tíz éve cukorrészvényekbe fektette be a pénzét, most pedig olajrészvényekbe. A Fidesz vezetői politikai és vallási nézeteiket részvényeknek tekintik, és azokat gyűjtik, amelyektől nagyobb hasznot várnak.

Olyankor fortyanok csak fel, amikor elfeledkeznek magukról eszmébörzsjükön, és hülyének nézik azokat, akiket meg akarnak kopasztani. Hogyan képzelhetik azt, hogy több hónapos hazaárulózás és kövérálszlókodás után hitelesen csenghet jól időzített, ájtatos aggodalmuk? Ne árnyékolják be a szent ünnepet a politikusok iszapbirkózásai – ez a pártelnök óhaja. Arról azonban nem beszél, hogy milyen magatartást remél húsvétkor a papoktól. Tartsanak kampánycsendet ők is? Ez nem volna felesleges óhaj. Az egyházak körlevelei és egyéb megnyilatkozásai mind félreérthetlenebbül buzdítják a hívőket, hogy válasszák a jobboldalt. A reformátusok odáig merészkednek, hogy az általuk egyértelműen támogatott pártokhoz való kötődést még a személyi alkalmasságnál is fontosabbnak tartják. Magyarán: arra szólítják fel híveiket, hogy inkább válasszanak egy hibbant és becstelen jobboldalt, mint egy tehetséges és becsületes szocialistát vagy szabaddemokratát. Némely papok állásfoglalásra buzdító műremekei a fanatizmus határát súrolják. Az eredmény máris látható: a szocialisták rohamtempóban szorulnak vissza a kis településeken. Alázatosan megköszönik ugyan a püspököknek, hogy ellenük agitálnak, de ez csak azt bizonyítja, hogy még mindig köti őket pártállami múltjuk. Rossz lelkiismerettel meg akarják követni azokat az egyházi testületeket, melyek saját gyalázatos pártállami múltjukról soha senkinek sem számoltak el.

Pokorni (Tartuffe) Zoltán ilyen körülmények között javasolja a felelősen gondolkodó politikai erőknek, hogy húsvétkor szüneteltessék a kampányt. A felelősen gondolkodó egyházi erők politizálnak helyettük is. Az Isten szolgái számos magyar templomban szertartásos formában kimutatják majd az összefüggést Jézus Krisztus szenvedése és a hazai istentelen liberális és szocialista erők között. Pokorni javaslata kampánycsendet helyez kilátásba – kampánycsend, de Fidesz módra.

Eörsi István

író